

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 178.

Sjette Sessions anden Samling.

59de Møde.

Løvedagen den 17te Marts.

(Forts.)

G. Winther (fortsat): Nu har den ærede Minister oplyst, at der undertiden er indskudt Andre foran dem, men det forekommer mig ikke, at dette kan tale imod, at man giver dem denne for Statskassen ubetydelige Begunstigelse, idet det nemlig kan hælde sig, at der er taget andre Hensyn end de, der laae i Rettens egne Forhold, og at der deri ikke ligger nogen Antydning af, at de vedkommende surnummeraire Assessorer ikke skulde have med Nidkærhed og Duellighed røgtet det Råd, de havde. Det er idag blevet erindret af den ærede Justitsminister, at da Loven om de lærde Skolers Læreres Lønning var til Forhandling, blev det udtalt her, at paa Grund af, at en Mand i nogen Tid havde kun været constitueret, skulde der dog ikke nægtes ham Adgang til Alderstillaag fra den Tid, han havde begyndt denne sin Function. Det vil altsaa være aldeles i Analogie dermed, at man nu giver disse fra først af som surnummeraire ansatte Assessorer dette Tillag. Jeg ønsker derfor at fastholde det Forslag, jeg har stillet til § 2.

Formanden: Det principale og subsidiaire Forslag til § 1, som ere stillede af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), ere saaledes tilbagetagne, og, da de ikke optages af Noget, bortsalbne.

L. C. Larsen: Jeg skal blot et Døgn opholde mig ved det af mig stillede Forslag un-

der Nr. 3, da jeg finder, at det vilde være ubilligt at affære Assessorerne i Viborg Adgangen til at kunne forflyttes til Retterne her i Kjøbenhavn, og dette vil saagodtsof blive umuligt, hvis man ikke gaaer ind paa et saadant Forslag som dette, da de ellers altid maae begynde med den laveste Gage, som ikke let Noget vil underkaste sig. Det forekommer mig ogsaa, at den ærede Justitsminister i det Væsentlige skjænkede dette Forslag sit Bifald; han udtalte vel enkelte Misligheder, som kunde flyde deraf, men tillige, hvad der iglen kunde tale for det. Han mener, at der vilde være en stærk Higen hos Assessorerne i Overretten i Viborg efter at komme til Kjøbenhavn; hvis saa er, saa er dette jo det bedste Bevis paa, at Stillingen i Kjøbenhavn ikke blot med Hensyn til Gagen, men ogsaa i andre Henseender har betydelige Fortrin for Stillingen i Viborg. Denne Higen vilde jo ogsaa blive modarbejdet derved, at Gagernes Størrelse blev stillet lige baade der og her. Det er dog ikke rimeligt, at alle de Mænd, der blive ansatte i Viborg, skulde have en saa afgjort Lust til at komme til Kjøbenhavn, da mange Omstændigheder kunde gjøre, at de foretrak at blive i Viborg; og i alt Fald staaer det jo i den ærede Justitsministers Magt at erklære, at han ikke uden efter visse Aars Forløb vilde tillade nogen Forflyttelse. Det vilde jeg finde aldeles rigtigt, at det ikke blev nogen Regel, at enhver Assessor i Viborg, der ønskede at blive forflyttet, skulde forflyttes, men at dette kun skulde skee, naar han i et ikke ganske ringe Antal Aar havde tjent i Viborg og der ellers var Omstændigheder, som kunde gjøre, at det var rimeligt, at et saadant Ønske blev opfyldt. Jeg skal derfor, selv om de andre af mine